

Ένα δελτίου τύπου -Μια ανάμνηση – Δύο + ένα γραπτά κείμενα- Δύο φωτογραφίες- και μία Υποχρέωση.

Σε Δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Δήμος μας στις 31-7-2009 διάβασα:

«Υπογράφηκε από το Δήμαρχο Σιάτιστας, κ. Κωνσταντίνο Κοσμίδη, η σύμβαση για την εκτέλεση του έργου : «Διαμόρφωση πάρκου Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Σιάτιστας». Ανάδοχος του έργου είναι η Κοινοπραξία Κωτσιόπουλος Α. Αντώνιος – Φωτιάδης Ν. Μιχαήλ.

Το παραπάνω έργο έχει προϋπολογισμό 137.640,000€ <εκατό τριάντα επτά χιλιάδες εξακόσια σαράντα ευρώ> και χρηματοδοτείται από πιστώσεις του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος (Τ.Α.) Ν. Κοζάνης».

Είδα τη φωτογραφία υπογραφής της σχετικής σύμβασης

και τότε ... ήρθαν οι αναμνήσεις... Το πάρκο.. το πεζούλι.. το κρυφτό... Το Πάρκο για το οποίο ο Απόστολος Κυρατζής πριν από χρόνια, το 1993, στο περιοδικό ΣΙΑΤΙΣΤΙΝΑ, τεύχος 9-10, σελ. 66, στο άρθρο του «Από τα Πηγάδια στον Αη-Μηνά» , έγραφε:

«...Συνεχίζοντας την περιήγηση φθάσαμε στο "Ξύλο". Στην αρχή το "Ξύλο" ήταν μια στενόμακρη αλάνα, μια "γουμαρουγκιλτσιά" που χρησιμοποιούνταν σαν χωματερή. Στην πατωσιά είχε 3-4 τζιτζιφιές, μια καϊσιά πίσω από το ιερό του Άη-Δημήτρη και τίποτα άλλο.

Στη συνέχεια επί κοινοτάρχη Λεοντάρη και με προτροπή του Φίλιππα του Ζυγούρη, του ευθυτενούς και εντυπωσιακού στην εμφάνιση, συνταξιούχου δασκάλου, που ήταν τακτικός περιπατητής στο χώρο αυτό, η αλάνα περιφράχτηκε, επιτράπη η απόρριψη μόνο μπαζών, έτσι φάρδυνε αρκετά, τοποθετήθηκαν γύρω-γύρω παγκάκια, φυτεύτηκαν νέα δέντρα και γύρω από την καϊσιά έγινε ένα πέτρινο πεζούλι με δύο παγκάκια. Οι διάδοχοι κοινοτάρχες συνέχισαν τον εξωραϊσμό και σιγά-σιγά το "Ξύλο", από σκουπιδότοπος, μεταμορφώθηκε σε ένα ωραίο παρκάκι, μοναδικό τότε χώρο πρασίνου στην Χώρα.....»

Ναι ... αλλά ο Αντωνάκης, ο αλησμόνητος Αντώνιος Σκούλιος, μου το είχε αναφέρει ως «**Πάρκο του Δήμου**», όπως το θυμούμαστε όλοι!

Στο βιβλίο του Μ. Στρακαλή, **50 έτη Ελευθερίας**, εκδόθηκε το 1962, στη σελίδα 97 διάβασα:

«...το 1930 δαπάναις του Νικολάου Δήμου εγένετο ισοπέδωσις του παρά το Νηπιαγωγείον, εις θέσιν Φούρκα, υψώματος και τα υλικά της ισοπεδώσεως ερρίφθησαν εις την όπισθεν του Αγίου Δημητρίου θέσιν (Βακούφικο χωράφι), ήτις δια συνεχών επιχώσεων επεξετάθη ισοπεδωθείσα.

Το έτος 1958 ο χώρος ούτος μετετράπη εις Πάρκον βάσει σχεδίου του καλλιτέχνου Π. Μωραΐτη και γεωπονικής μελέτης του κ. Μάρκουλη (δαπάνη Συλλόγου Σιατιστιέων Θεσσαλονίκης) ένθα ετοποθετήθη η προτομή του Μανούση...»

Τώρα πια οι αναμνήσεις μου ενισχύθηκαν, συνάντησαν και στηρίχτηκαν στην εγκυρότητα των γραπτών τεκμηρίων. Αλλά, πάλι κάτι έλειπε.... μια φωτογραφία, μια παγιδευμένη χρονική στιγμή, κατάθεση στην ιστορία μας, ένας ακόμη αδιάψευστος μάρτυρας!

Και τότε βοήθησε το οικογενειακό αρχείο της κ. Νίνας Ταχμιντζή .

Ήρθε στα χέρια μου η φωτογραφία που ακολουθεί. Μια φωτογραφία της δεκαετίας του 50, με μια σημαντική λεπτομέρεια: την ονομασία του Πάρκου:

ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ο Νικόλαος Δήμου είναι ένας από τους πολλούς ξεχασμένους ευεργέτες μας. Γι αυτόν ο Φίλιππος Ζυγούρης στα κείμενά του σημειώνει:

Ο Νικόλαος Δήμου (Γκαργκατσούια)

« .....με αρκετά και επωφελή έργα προοίκισεν αυτήν (τη Σιάτιστα). Έκαμε το Πάρκο, όπου ευρίσκουν οι κάτοικοι αναψυχή τις μέρες του θέρους, και έδωκε μ' αυτό μορφήν πόλεως στην πατρίδα του, αγόρασε<και>κατεδάφισε τα προ του Αγίου Νικολάου εργαστήρια και έτσι έδωκε την πρέπουσα εμφάνιση στο ναό. Τακτοποίησε στη Σχολή μέρος για τα συσσίτια των μαθητών. Επεσκεύασε τον νάρθηκα (607) του Αγίου Μηνά, που χρησιμεύει ως σταθμός αναψυχής στους ανερχομένους και κατερχομένους, τόσο το θέρος όσο και το χειμώνα. Περίορισε με σύρμα (περιέφραξε) την περιοχή της Αγίας Τριάδος και κατέστησε δυνατή την προφύλαξη των εκεί δενδρυλλίων, τα οποία είχε φυτεύσει η επί της αναδασώσεως Επιτροπή Σιατίστης, ...».

Κάπου διάβασα πως, **«Όταν σβήνει ένα τοπωνύμιο γινόμαστε φτωχότεροι»**. Υιοθετώ αυτή την άποψη κι εύχομαι το **«πάρκο Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Σιάτιστας»** -κατά τη σύμβαση που υπογράφηκε- να ξαναπάρει το όνομά του:

ΠΑΡΚΟ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΟΥ

Να μη φτωχύνουμε κι άλλο! Να θυμηθούμε και να θυμόμαστε και να τιμήσουμε και να τιμούμε αυτούς που φρόντισαν την πόλη στα δύσκολα χρόνια όταν δεν υπήρχαν κρατικά κονδύλια και προγράμματα, αλλά μόνο η προσφορά των Σιατιστινών όπου γης.

[Αικατερίνη Ζωγράφου](#)